

ДО ЗЕМЕДЕЛЕЦА НИКОЛА Ч.: ЗА ВЪТРЕШНАТА МИЛОСТ

Един фарисей поканил Господ Иисус Христос на обед. Поканил Го не от уважение, а поради някакви лични сметки. Иисус прозрял нечистите му подбуди и умишлено не измил ръцете Си, преди да седне на трапезата. Нима не е логично нечистото да се приеме с неизмити ръце? Фарисеят се възмутил от това, а Господ използвал случая, за да изобличи фарисеите, които външно се показвали чисти, а вътрешно били изпълнени с грабеж и лукавство. И тъй като този фарисей мислел, че оказва особена милост на Иисус, поканвайки Го на обед, Господ го укорил, казвайки: „Но давайте милостиня от онова, което е вътре; тогава всичко у вас ще е чисто” (Лук. 11:41). Ти питаш: какво означават тези думи?

Означават милостивото сърце, което подтиква ръцете към милостиня. Бог, Който гледа на сърце, приема само такава милостиня. Но ако сърцето е злобно и немилостиво, напразно дава ръката. Бог отхвърля такъв дар. Можеш да излъжеш хората с дара на ръката, но Бога - никога. Ако сърцето е нечисто - нечист е и дарът, колкото и да е голям. От нечистото сърце произтичат нечисти мисли и желания и оскверняват външните човешки дела, колкото и добри и чисти да изглеждат те. Каква полза от измиването на ръцете, ако нечистотата на сърцето ги прави постоянно мръсни? Ако една къща е пълна отвътре с мръсотия и смрад, каква полза да се мият и украсяват вратите и прозорците? Дори ако вратите и прозорците са идеално измити, това ни най-малко не може да намали нечистотата зад тях.

Със Своята Божествена прозорливост и небесна чувствителност Христос прозрял и почувствал душата на фарисея като съд, пълен с нечистота. Той отказал да умие ръцете Си; отказал да изпълни това най-малко задължение, за да напомни на своя домакин най-голямото; отказал да извърши второстепенното, за да го укори за най-важното. И най-мръсните ръце са съвсем чисти в сравнение с нечистото сърце. И тъй, нека умием първо сърцето си и тогава всичко останало у нас ще бъде чисто.

За страшния цар Калигула се разказва, че веднъж, имайки зли намерения, той поканил сенаторите на вечеря. Всичко в царския дворец било бляскаво и чисто. Единственото нечисто нещо в него било царското сърце.

Освен това според обичая преди вечерята царят умил лицето и ръцете си и се облял с най-скъпоценни благовония. Само сърцето му било яма, пълна с нечистотии. И в същия час, когато той най-любезно вдигал наздравници със своите гости, като ги хвалел и прославял, в града палачите му избивали по негова заповед техните синове.

Примерът с този римски цар, както и с онзи еврейски фарисей ясно показва защо е било нужно Божият Син да слезе на земята. Такава нечистота се била възцарила в човешките сърца, такава лицемерие било настанало, такава объркване на важното и маловажното се било разпространило, че съществуването на света, населен с такива хора, станало безсмислено. И никой друг не бил в състояние да го очисти и промени, освен Един Бог.

На Бога - слава и хвала, а на теб - живот и спасение!